

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนและความกังวลในการจำเนื้อหาของนักศึกษาที่เรียนชั้น ม.ศ.ศ. ปีที่ 1 ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน และห้องเรียนแบบธรรมชาติ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อใช้วัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เรื่องประเทศօอส-เทกรเลี่ย ซึ่งใช้ทดสอบทั้งที่เมื่อการเรียนเสร็จลั่นลง มีระดับความยาก (Difficulty) ตั้งแต่ .22 ถึง .80 และมีอำนาจจำแนก (Discrimination Power) .22 ถึง .66 (คั้งการงานที่ 2 ในภาคยนวก) แบบทดสอบที่ใช้วัดความติดแนวโน้นหรือความจำทดสอบหลังจากการเรียนเสร็จสิ้นไปแล้วหนึ่งสัปดาห์

หลังจากนั้นได้หาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือให้ของแบบทดสอบหั้งสองหั้ง สลับกับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยจริง ๆ ซึ่งมีจำนวน 60 คน โดยใช้สูตรคูเคนอร์ ริชาร์ดสัน 21 (คั้งการคำนวณในภาคยนวก) ให้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือให้ของแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความจำของเนื้อหาได้ 0.538 และ 0.486 ตามลำดับ

เมื่อได้ทำการสอนในกลุ่มควบคุมทั้งวิธีบรรยาย และให้กลุ่มทดลองเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนแล้ว ได้ทดสอบนักศึกษากลุ่มละ 2 คน แล้วนำคะแนนคิดที่ได้จากแบบทดสอบเหล่านี้มาวิเคราะห์ เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัธยมและคณิตของ การทดสอบหั้งสองแบบ โดยทดสอบค่า z (z - test) ได้ค่ามัธยม-เดชคณิตของผลทางของคะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลทางของคะแนน และอัตราส่วนวิกฤติ (z) ของนักศึกษาหั้งสองกลุ่ม ได้ผลกันนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มควบคุมชั้นเรียนจากการบรรยาย
กับกลุ่มทดลองชั้นเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน

แบบทดสอบ	มัชณิมเลขคณิต ของ กลุ่มควบคุม \bar{X}_1	มัชณิมเลขคณิต ของ กลุ่มทดลอง \bar{X}_2	มัชณิมเลขคณิต ชุด ผลทาง ส	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของ ผลทาง S_e	อัตราส่วน วิกฤติ
วัดสัมฤทธิผล ทางการเรียน เนื้อหาหลัง การเรียน 1 สัปดาห์	10.633	12.166	1.533	0.818	1.874
	10.900	15.333	4.366	0.693	6.30*

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างของสัมฤทธิผลทางการเรียนระหว่าง
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังการเรียนเรื่องประเทศօสเตรเลียไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
คั้นนั้น โดยเดลีดแล้ว การเรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนให้ผลไม่แตกต่างกันกับการ
เรียนแบบบรรยาย หลังจากเรียนเรื่องประเทศօสเตรเลียจบแล้ว

คะแนนเฉลี่ยหลังจากการเรียนเรื่องประเทศօสเตรเลียแล้วหนึ่งสัปดาห์ของ
นักศึกษากลุ่มที่เรียนจากห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนจากวิช
บรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างการทดสอบเพื่อวัดสมมุติผลทางการเรียน และเพื่อวัดความจำในเนื้อหาหลังการเรียนหนึ่ง สัปดาห์ของกลุ่มควบคุมที่เรียนจากวิชีบรรยายกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนในห้องเรียนแบบคุณย์การเรียน

กลุ่ม	มัชณิมเลขอุนิท		มัชณิมเลขอุนิท		มัชณิมเลขอุนิท	
	ของการ	ของการ	ชุ่ง	มาตรฐานของ	วิกฤต	
	สอบครั้งแรก	สอบครั้งหลัง	ผลทาง	ผลทาง	ผลทาง	
	\bar{X}_1	\bar{X}_2	s	S	T_s	z
ควบคุม	10.633	10.900	0.23	1.588	0.145	
ทดลอง	12.166	15.333	3.16	0.492	6.423*	

$$\cdot * P < .05$$

จากการที่ 2 ค่า z ของกลุ่มทดลองมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั้นคือสมมุติผลทางการเรียนเรื่องปัրมาเตอร์เดียวระหว่างการทดสอบเพื่อวัดสมมุติผลทางการเรียน กับการทดสอบเพื่อวัดความจำในเนื้อหาหลังการเรียนหนึ่งสัปดาห์มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาตามมัชณิมเลขอุนิทของคะแนนการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จะเห็นว่ามัชณิมเลขอุนิทของคะแนนการทดสอบเพื่อวัดความจำในเนื้อหาหลังการเรียนหนึ่ง สัปดาห์ของกลุ่มทดลองสูงกว่าการทดสอบครั้งแรกของกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ผลการสอบครั้งหลังยังสูงกว่าผลการสอบครั้งแรกของกลุ่มทดลองอย่างมาก